

и да были съчиненія-та на Латинскы-тѣ списатели, за щастіе на прѣподаватель-тѣ имъ, тѣ не повліяли върху него толкозь колкото списанія-та на боговдѣхновенны-тѣ списатели, чійто прѣлестъ той толкозь отрано былъ почувствуваль; и обширна исторія за духовно-то му развитіе ся съдържа въ нѣколко думы на Меланктона, които описватъ врѣме-то на Бугенхагеново-то управителство въ Трептовъ: “Той изучаваше ревностно и съ жьдно сьрдце книги-тѣ на пророцы-тѣ и апостолы-тѣ, като гы сравняваше съ тълкованія-та на Иеронима и Августина; и като учеше и сравняваше, все ся молеше за да го освѣтлява и рѣководи Богъ, и живѣеше чистъ, благочестивъ животъ.” Това было тайна-та на всичкый-тѣ му по-добрь напрѣдѣкъ и подготовка-та му за бѣдѣще-то му.

Ученъ въ боговдѣхновенно-то ученіе, Бугенхагенъ е былъ способенъ за такъвъ учитель на Померанскы-тѣ момчета какъвто врѣмена-та и сьрдца-та на тѣзи момчета изисквали; и мнозина усьрдни Христіани, за чійто дѣятельность исторія-та нищо не споменува, трѣбва да си сж запалили машалж-тж на истинж-тж, коікто машалж сж държали високо въ мрачны-тѣ дни, на пламтящій-тѣ огнь на Бугенхагеновж-тж ревность. Често